

de sandelig ikke gøre. De gjorde Oprør i 1848, og de gjorde Oprør i 1878, men nu gøres der Forsøg ovre hos dem paa at lave et nyt Samfund ad helt andre Veje, nemlig ad parlamentarisk Vej. Det er derfor, de søger at komme i Forhold til Rigsdagen. Det kan de ikke komme officielt, men saa søger de at komme i Forbindelse med de enkelte Rigsdagsmænd.

De Forhold, som findes ovre paa de vestindiske Øer, maa vi nu absolut gøre en Ende paa. Vi kan ikke i saa Henseende nøjes med de Indberetninger, som kommer fra Regeringskontorerne eller fra de Mænd, som har været til Middage hos Guvernøren og Embedsmændene derovre. Naar man taler med dem, siger de gerne: Disse Negre har det for godt, det er Fejlen. Jeg tror, at den vestindiske Embedsstand er af den Anskuelse, at disse Negre er kun til for Embedsmændenes Skyld, for at de kan leve bon og give gode Middage til Søofficerer og Kadetter og andre pæne Folk, der kommer derover. Og jeg er bange for, at naar den højtærede Finansminister kom derover, vilde han ogsaa blive beværtet af Embedsmændene med god Champagne og med den ægte Rom, man kan faa derovre, og at selv ikke han vilde være i Stand til at faa det rette Indtryk af Forholdene, hvis han da ikke netop vilde lægge sig ind hos disse squatters og leve med dem og komme i Forhold til dem. Men det vilde den højtærede Minister sikkert ikke, og det vilde jeg heller ikke. Derfor har vi ikke andet at gøre end at tage imod de Breve, som kommer fra dem. Og disse Breve er af samme Natur, som de Beretninger, vi kender fra andre Egne i Verden, f. Eks. ovre fra Øst-Afrika, hvor man klagede over Dr. Peters. Det er lignende Beretninger, der kommer fra vore egne Øer derovre. Og lige overfor de værste russiske Forhold, vi kan høre om, er det vist ikke for meget sagt, at noget lignende sker ovre paa St. Croix. Men det kan Danmark ikke være bekendt, især ikke, naar vi bærer den Festdragt, vi nu har iført os, og naar vi har en Skoleundervisning derovre, der siges at kunne staa Maal med den, vi har herhjemme, og naar vi har en evangelisk-luthersk Folkekirke derovre, som støttes af Staten, og naar vore Præster og Lærere derovre taler om, at alle Mennesker er lige, og taler om Menneskerettighederne. Nu er det vel heller ikke derovre alle, der forstaa dette, men en Del af dem forstaa det, og det er i hvert Tilfælde dem, der skriver de omtalte Artikler i Aviserne,

og det er dem, der kaldes Oprørere. Men det er den Slags Oprørere, som skaber nye Tider, og det vil ogsaa ske ovre paa St. Croix, hvis der ikke sker det samme der, som er sket paa St. Jan, der nu ligger hen som en Ørken, der fortæller om, hvad vi har gjort, og hvad vi ikke har gjort derovre.

Hvad der er sket i Vestindien, er ikke sket, fordi der ikke er ofret Penge nok paa Øerne, ikke heller, fordi der ikke er adskillige af de Mænd, der ofrer Penge der, som gerne vil gøre deres bedste. Men deres Medhjælpere har ikke forstaaet, hvad det gælder, og de har ikke selv forstaaet det. Jeg har et Brev fra en gammel Neger — ja, han er for Resten ikke gammel, han er kun 54 Aar —, som gør Indtryk af at være en oplyst Mand. Han siger, at han vilde have udvandret nu, hvis ikke han var i den Alder, hvor man ikke kan forlade sit Fædreland, men han vilde nødig, at det, som er sket for ham, skulde ske for hans Efterkommere. Og han nævner Holger Petersen netop som „denne ærværdige Velgører for Øen“. Jeg fremdrager dette, for naar der tales om Kapitalisternes uheldige Indflydelse, skal der ikke nævnes Personer; det er Kapitalistanskuelsen, som gaar i eet med Embedsmandsanskuelsen derovre; man maa se at komme til Livs.

Der findes i Vestindien den samme Dobbeltthed, som findes i alle Verdens Kolonier, hvor man har Missionærer og Lærere. Der er en Modsætning imellem paa den ene Side Præsterne og Lærerne og i Almindelighed ogsaa Lægerne og paa den anden Side Embedsstanden, og denne Modsætning synes at være uforligelig. Naar jeg her med Hensyn til de vestindiske Øer noget undtager Lægerne, er det, fordi der er en enkelt Læge der, som er en af de værste, og jeg forstaa ikke, at de Beskyldninger, der er rettede mod ham som dansk Embedsmand paa Sct. Croix i „Demokraten“ i Aarhus, ikke maa bevirke, at han enten faar sin Afsked eller ogsaa maa anlægge Sag, saa han kan rense sig. Paa de vestindiske Øer staa altsaa Lægerne paa Grund af denne Mand ikke helt paa samme Side som Præsterne og Lærerne. Præsterne og Lærerne har en Fornemmelse af, at de er der for Negrenes Skyld, for Folkets Skyld, medens Embedsmændene derovre har den Fornemmelse, at Negrene er til for deres Skyld. Vi ved godt, hvorledes selv fornuftige Folk, som kommer fra Embedskontorerne herhjemme, naar de kommer over i